

Naudinga santrauka
musulmonui

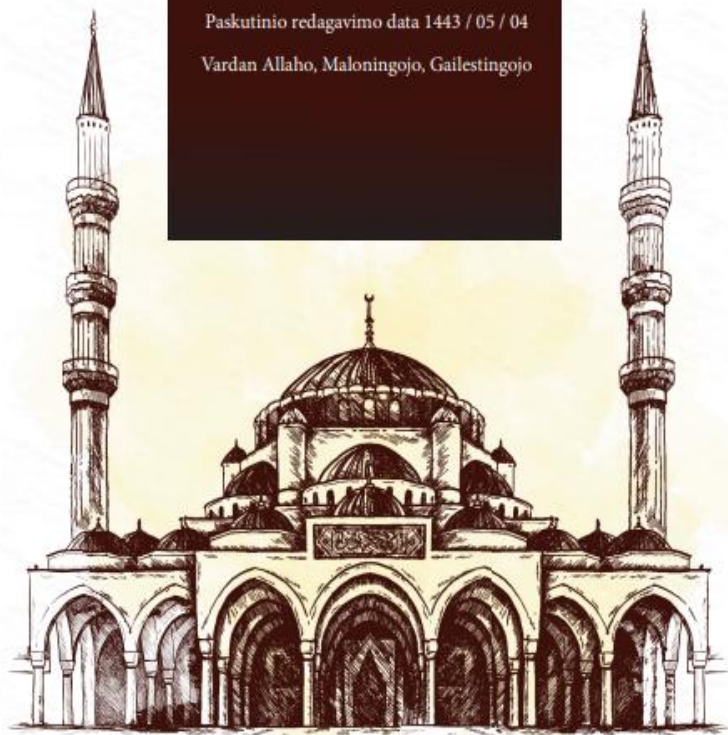
Paruošė

Muchammed Aš-Šahri

1443 – 2021

Paskutinio redagavimo data 1443 / 05 / 04

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo

شركاء التنفيذ:

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

- Telephone: +966114454900
- ceo@rabwah.sa
- P.O.BOX: 29465
- RIYADH: 11557
- www.islamhouse.com

Ižanga

Šlovė Allahui, Pasaulių Viešpačiui, taika ir ramybė garbingiausiems pranašams ir pasiuntiniams, mūsų Pranašui Muchammedui ir visai jo šeimai bei bendražygiams,

Taigi:

Didelė Visagalio Allaho palaima žmogui yra ta, kad jis dovanoja jam islamą, jo tvirtumą ir jo nutarimų bei įstatymų įgyvendinimą. Šioje knygoje musulmonas glaustai išmoks šios didžiosios religijos ypatybes paaiškinančius principus, kuriais vadovaudamasis jis teisingai suvoks ir padidins žinias apie savo Visagalį Viešpatį, savo religiją islamą ir pranašą Muchammedą (ramybė ir Allaho palaima jam), kad garbintų Visagalį Allahą su įžvalgom ir žiniomis.

Žmonių sukūrimo išmintis

Visagalis Allahas sukūrė mus dėl didingos priežaties - garbinti Jį Vieną, nepriskiriant partnerių, kaip Jis, šlovė Jam, pasakė (Ir Aš (Allahas) nesukūriau džinų ir žmonių, išskyrus tam, kad jie garbintų Mane (Vieną).) [Koranas, sūra „Vėjai“ 51:56]. Reiškia: garbinti Jį vieną, nepriskiriant partnerių. Tai didingas siekis, visi mūsų veiksmai ir tikslai šiame pasaulyje sukasi aplink jį. (Ar jūs galvojote, kad Mes sukūrėme jus veltui (be jokio tikslo), ir kad jūs nebūsité Mums sugražinti? * Tad lai išaukštintas būna Allahas, Tikrasis Karalius. Lia ilaha illa Hua (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Aukščiausio Sosto Viešpats.) [Koranas, sūra „Tikintieji“ 23:115-116].

Mano Viešpats Allahas

Tarė Visagalis: (Žmonė! Garbinkite savo Viešpatį (Allahą), Kuris sukūrė jus ir tuos, kurie buvo prieš jus, kad jūs taptumėte Al-Muttakūn (dievobaimingi).) [Koranas, sūra „Karvė“ 2:21] Tarė Visagalis: (Jis yra Allahas, išskyrus Kurį, nėra jokios kitos dievybės, vertos garbinimo.) [Koranas, sūra „Surinkimas“ 59:22]. Tarė Visagalis: (Nėra nieko panašaus į Jį. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.) [Koranas, sūra „Pasitarimas“ 42:11].

Allahas yra mano Viešpats ir visko Viešpats, visko Savininkas, Kūrėjas, Aprūpintojas ir Valdytojas.

Ir tik Jis yra vertas garbinimo, be Jo nėra jokio viešpaties ir nėra kito dievo, išskyrus Jį.

Jis (Allahas) turi pačius gražiausius vardus ir iškiliausias savybes, kurias patvirtino Sau ir Pranašas tai patvirtino Jam, tepalaimina jį Allahas ir suteikia jam ramybę. Šie Viešpaties vardai yra pasiekę tobulumo ir gėrio tikslą. Nėra nieko panašaus į Jį ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

Iš Jo (Allaho) gražių vardų:

Aprūpinantysis, Maloningasis, Galingasis, Valdovas, Visa Girdintis, Taikos Šaltinis, Visa Matantis, Globėjas, Kūrėjas, Pagarbiausias, Pakankamas, Atleidžiantis.

Aprūpinantysis - Tas, kuris rūpinasi tarnų išlaikymu, kuris palaiko jų širdis ir kūnus.

Maloningasis (Ar-Rachman) - visaspusiško didžiulio gailestingumo, apimančio viską, savininkas.

Galingasis (Al-Kadyr) - turintis visišką galią, kuris nėra nei silpnas, nei vangus.

Valdovas (Al-Malik) - Tas, kuris apibūdinamas su didybės, viešpatavimo ir priežiūros atributais, visų

daiktų savininkas ir valdovas.

Visa Girdintis (As-Samī) - Tas, kuris girdi viską - kas slapta ir kas atvira, ir girdi savo tarnų maldavimus ir prašymus.

As-Saliam - Tas, kuris yra laisvas nuo visų trūkumų, bėdų ir ydų.

As-Saliam - Tas, kuris yra laisvas nuo visų trūkumų, bėdų ir ydų.

Globėjas (Al-Vakyl) - užtikrinantis Savo kūrinių išlaikymą. Tas, kuris rūpinasi jais dėl jų pačių interesų. Tas, kuris paremia jų globėjus, palengvina jiems ir duoda ko jiems reikia.

Kūrėjas (Al-Khalik) - daiktų kūrėjas ir išradėjas, be ankstesnio pavyzdžio.

Pagarbiausias (Al-Latyf) - Tas, kuris gerbia savo tarnus, pasigaili jų ir priima jų prašymus.

Pakankamas (Al-Kafi) - Tas, kuriam pakanka visko, kad suteiktų savo tarnams, ko jiems reikia, ir Tas, kurio pagalbos užtenka viskam.

Atleidžiantis (Al-Ghafūr) - Tas, kuris saugo savo tarnus nuo jų nuodėmių blogio ir nebaudžia jų už jas.

Mano Pranašas Muchammedas (ramybė ir Allaho palaima jam)

Tarė Visagalis: (Iš tiesų, atėjo pas jus Pasiuntinys iš jūsų pačių tarpo (t. y. kurį jūs gerai žinote). Jį liūdina, jei jūs patiriate kokią nors skriaudą ar sunkumą. Jis nerimauja dėl jūsų (kad jūs būtumėte teisingai vedami, atgailautumėte Allahui ir maldautumėte Jo atleisti ir dovanoti už jūsų nuodėmes tam, kad įžengtumėte į Rojų ir būtumėte išgelbėti nuo Pragaros Ugnies baismės). Tikintiesiems užjaučiantis, malonus ir gailestingas. [Koranas, sūra „Atgaila“ 9:128]. Tarė Visagalis: (Ir Mes nesiuntėme tavęs (niekam kitam), tik kaip gailestingumą pasauliams (žmonijai, džinams ir viskam kas egzistuoja).) [Koranas, sūra „Pranašai“ 21:107].

Muchammedas (ramybė ir Allaho palaima jam) - maloningumo dovana:

Jis yra Muchammedas Bin Abdullah Bin Abd Al-Muttalib Bin Hašim. Hašim yra iš Kuraiš genties, o Kuraiš yra iš arabų tautos.

Jo motina - Amina Bint Vahab; jo žindyvė - Chalyma As-Sadija. Jis (ramybė ir Allaho palaima jam) buvo vedęs vienuolika žmonių ir mirė turėdamas devynias.

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) turėjo septynis vaikus: tris berniukus ir keturias mergaites. Sūnūs: Al-Kasim, Abdullah ir Ibrahim, o dukros: Zainab, Rukaja, Umm Kulsūm ir Fatima.

Privaloma paklusti jam (Pranašui) tame, ką jis liepia, tikėti tuo, ką jis kalba, vengti to, ką jis draudžia ir peikia, o Allahą garbinti tik taip, kaip jis įteisino.

Jo ir visų prieš jį buvusių pranašų žinia yra kvietimas garbinti Allahą vieną, nepriskiriant jam partnerių. Tarė Visagalis: (Ir Mes nesiuntėme nė vieno Pasiuntinio anksčiau tavęs, tik apreikšdami jam (sakydami): „Lia iliaha illa Ana [niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Aš (Allahas)], taigi garbinkite Mane (Vienintelį ir nieko kito).) [Koranas, sūra „Pranašai“ 21:25]. Pranašas

(ramybė ir Allaho palaima jam) yra pranašų ir pasiuntinių antspaudas, kaip sakė Visagalis: (Muchammedas nėra nė vieno iš jūsų vyrų tėvas, tačiau jis yra Allaho Pasiuntinys ir paskutinis iš pranašų. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.) [Koranas, sūra „Sąjungininkai“ 33:40]. Visagalis Allahas atsiuntė jį su islamo religija visiems žmonėms, kaip sakė Visagalis: (Ir Mes pasiuntėme tave tik kaip geros žinios nešėją ir perspėtoją visai žmonijai, tačiau dauguma žmonių nežino.) [Koranas, sūra „Saba“ 34:28].

Jis (ramybė ir Allaho palaima jam) turi dideles teises į kiekvieną musulmoną, įskaitant:

1- Tikėjimą jo pranašavimu ir tikrumu bei neklystamumu to, ką jis atnešė apie didelį įstatymą ir paklusimą bei sekimą juo. Tarė Visagalis: (Ir nekalba jis (savo) troškimu * Tai tėra apreiškimas, apreikštas.) [Koranas, sūra „Žvaigždė“ 53:3-4].

2- Privalomumą jį mylėti (ramybė ir Allaho palaima jam) ir suteikti jam pirmenybę prieš savo sielos, vaiko ir visos kūrinijos meilę. Šiai meilei reikalinga veikti pagal Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) nubrėžtas ribas: paklusti tam, ką jis įsakė ir vengti to, ką jis draudė ir peikė.

3- Pagarbos, paramos, išaukštinimo ir jo vertinimo būtinybę (ramybė ir Allaho palaima jam).

4- Maldas už jį (ramybė ir Allaho palaima jam), tai yra jį gerbti ir prašyti, kad Allahas išaukštintų jo atminimą, didumą ir garbingumą. Tarė (ramybė ir Allaho palaima jam): (Kas vieną kartą paprašo Allaho palaiminti mane, bus palaimintas Allaho dešimt kartų.) Perdavė Muslim.

5- Draudimą viršyti jo (ramybė ir Allaho palaima jam) teises ir iškelti jį aukščiau Allaho jam suteikto statuso. Pranašas griežtai perspėjo apie tai, kai jis pasakė: (Neperdėkite girdami mane, kaip krikščionys gyrė Marijos sūnų, nes aš esu tik vergas. Taigi vadinkite mane Allaho vergu ir pasiuntiniu.) Perdavė Al-Bukhari.

Iš jo savybių (ramybė ir Allaho palaima jam):

Sąžiningumas, gailestingumas, pakantumas, kantrybė, drąsa, dosnumas, geros maneros, teisingumas, nuolankumas, atlaidumas.

Kilnūsīs Koranas - mano Viešpaties žodis

Tarė Visagalis: (Žmonės, iš tiesų, atėjo jums įtikinantis įrodymas (Pranašas Muchammedas) nuo jūsų Viešpaties. Ir mes nuleidome jums aiškiai šviesą (ši Koraną.) [Koranas, sūra „Moterys" 4:174]. Kilnūsīs Koranas yra Visagalio Allaho žodis, kurį Jis iš tiesų pasakė. Jis atskleidė jį savo pranašui Muchammedui (ramybė ir Allaho palaima jam), kad išvestų žmones iš tamsos į šviesą ir nukreiptų juos tiesiu keliu. Kas jį perskaito, gauna puikų atlygį, o kas gyvena pagal jo nurodymus, eina teisingu keliu. Abdullah Bin Masūd (tebūnie Allahas juo patenkintas) pasakojo: " Tarė Allaho Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam): (Kas recituoja vieną raidę iš Allaho knygos, tas gauna už ją atlygį ir dešimt panašių atlygių. Aš nesakau, kad Alif Liam Mym yra raidė, bet Alif yra raidė, Liam yra raidė ir Mym yra raidė.) Perdavė At-Tirmizi. Tegul Visagalis Allahas saugo jį nuo pakeitimų bei iškraipymų ir padaro tai nemirtingu ženklui iki Prisikėlimo dienos. Tarė Visagalis: (Iš tiesų, Mes nuleidome Zikr (t. y. Koraną) ir tikrai, Mes jį apsaugosime (nuo iškraipymo.) [Koranas, sūra „Al-Hidžr (Uolėta Vieta)" 15:9]. Kiekvienas, kuris teigia, kad Koranas yra neišsamus arba iškraipytas, yra Visagalio Allaho ir Jo Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam) neigėjas, ir už islamo religijos ribų.

Kilniajame Korane yra tai, kas buvo ankstesnėse knygose ir dar daugiau dieviškųjų reikalavimų bei psichologinės etikos ir tai patvirtina jose esančią tiesą. Šiuo metu nėra visagalio Allaho knygos, kurią reiktų sekti, šventinti, garbinti, recituoti ir pagal ją veikti, išskyrus Kilnųjį Koraną.

Mano religija islamas

Yra trys religijos lygiai: islamas, tikėjimas ir tobulumo siekimas.

Pirmasis lygis: islamas

Islamą yra atsidavimas Allahui Vieninteliam, nuolankus paklusnumas Jam ir politeizmo bei jo žmonių išsižadėjimas.

Islamo ramsčiai

Tarė (ramybė ir Allaho palaima jam): (Islamą pastatytas ant penkių ramsčių: liudijimo, kad nėra kito dievo tik Vienintelis Allahas ir kad Muchammedas yra Allaho pasiuntinys; maldų atlikimo; išmaldos mokėjimo; pasninkavimo Ramadano mėnesį; piligrimystės atlikimo.) Muttafakun alajh

(pagal du didžius mokslininkus Al-Bukhari ir Muslim kaip „bendrai sutartas“).

Islamo ramsčiai yra garbinimo veiksmai, privalomi kiekvienam musulmonui. Musulmonu laikomas tas, kuris tiki, kad tai (penki islamo ramsčiai) privaloma ir tai atlieka. Kadangi islamas yra pastatytas ant jų, jie vadinami islamo ramsčiais. Šie ramsčiai yra:

Pirmas ramstis: liudijimas, kad nėra nieko kito verto garbinimo, išskyrus Vienintelį Allahą ir kad Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys.

Tarė Visagalis: (Taigi žinok, (o Muchammedai), kad La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas išskyrus Allahą.) [Koranas, sūra „Muchammedas“ 47:19]. Tarė Visagalis: (Iš tiesų, atėjo pas jus Pasiuntinys iš jūsų pačių tarpo (t.y., kurį jūs gerai žinote). Jį liūdina, jei jūs patiriate kokią nors skriaudą ar sunkumą. Jis nerimauja dėl jūsų (kad jūs būtumėte teisingai vedami, atgailautumėte Allahui ir maldautumėte Jo atleisti ir dovanoti už jūsų nuodėmes tam, kad įžengtumėte į Rojų ir būtumėte išgelbėti nuo Pragaros Ugnies bausmės). Tikintiesiems užjaučiantis, malonus ir gailestingas.) [Koranas, sūra „Atgaila“ 9:128].

Liudijimo, kad nėra kito dievo tik Vienintelis Allahas reikšmė - niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Allahą.

Liudijimo, kad Muchammedas yra Allaho pasiuntinys reikšmė - paklusti jam tame, ką jis liepia, tikėti tuo, ką jis kalba, vengti to, ką jis draudžia ir peikia, o Allahą garbinti tik taip, kaip jis įteisino.

Antras ramstis: maldų atlikimas.

Tarė Visagalis: (Ir atlikite As-Salat (malda).) [Koranas, sūra „Karvė“ 2:110]

Maldos turi būti atliktos taip, kaip Visagalis Allahas įteisino ir kaip išmokė mus Jo Pasiuntinys Muchammedas (ramybė ir Allaho palaima jam).

Trečias ramstis: išmaldos mokėjimas.

Tarė Visagalis: (ir duokite Zakatą) [Koranas, sūra „Karvė“ 2:110].

Visagalis Allahas nustatė Zakatą kaip tikėjimo nuoširdumo išbandymą ir dėkingumą Jam (Viešpačiui) už palaiminimą turtu bei kaip pagalbą neturtėliams ir vargšams.

Mokėti Zakatą – tai duoti jį tiems, kuriems pridera.

Tai yra prievolė kai turimi pinigai pasiekia tam tikrą sumą. Zakatas skiriamas aštuoniems žmonių tipams, Allaho paminėtiems Kilniajame Korane, įskaitant neturtėlius ir vargšus.

Šios prievolės atlikimas parodo gailestingumą ir gerumą, apvalo musulmono moralę ir pinigus, džiugina neturtėlių ir vargstančiųjų sielas, stiprina musulmonų bendruomenės narių meilės ir brolybės ryšius. Todėl teisingas musulmonas moka Zakatą geranoriškai ir mielai, nes tai atneša laimę kitiems žmonėms.

Zakato suma yra 2,5% nuo sutaupyto turto iš aukso, sidabro, banknotų ir komercinių prekių, skirtų parduoti ir pirkti siekiant pelno, jei to vertė pasiekia tam tikrą sumą ir praėjo pilni metai.

Zakatas taip pat privalomas tiems, kurie turi tam tikrą skaičių gyvulių (kupranugarių, karvių ir avių), jei didžiąją metų dalį jie ėda žolę nuo žemės ir nėra maitinami šeiminko.

Taip pat Zakatas turi būti sumokėtas už tai, kas išeina į žemės paviršių, pvz., lobis nuo Džahilijos laikų (laikotarpis iki islamo). Taip pat už grūdus, vaisius ir mineralus, jei jie pasiekia tam tikrą kiekį.

Ketvirtas ramstis: pasninkavimas Ramadano mėnesį.

Tarė Visagalis: (O jūs, kurie tikite! As-Saum (pasninko) laikymasis yra nurodytas jums, kaip jis buvo nurodytas tiems, iki jūsų, tam, kad galėtumėte tapti dievobaimingaisiais.) [Koranas, sūra „Karvė“ 2:183]

Ramadaną yra devintas Hidžri kalendoriaus mėnuo. Musulmonams tai yra didingas mėnuo, turintis ypatingą statusą prieš likusius metų mėnesius. Viso Ramadano pasninkas yra vienas iš penkių islamo ramsčių.

Ramadano pasninkas yra Visagalio Allaho garbinimas susilaikant nuo maisto, gėrimų, lytinių santykių ir visų kitų dalykų, kurie pažeidžia

pasninką, nuo aušros iki saulėlydžio, palaimintojo Ramadano mėnesio dienomis.

Penktas ramstis: piligrimystė.

Tarė Visagalis: (Ir Hadž (piligriminė kelionė į Mekką) į Namą (Kaabą) yra pareiga, kurią žmonija turi Allahui, tiems, kurie išgali išlaidas (nuvykimo, prasimaitinimo ir apsistojimo).) [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:97]. Hadž skirtas tiems, kurie gali tai padaryti bent vieną kartą gyvenime, t.y. nuvykti į uždraustuosius (nemusulmonams) namus (Kaabą) ir šventas vietas (Mekkoje Al-Mukarramoje) konkrečiu metu atlikti konkrečius garbinimo veiksmus. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) ir kiti pranašai prieš jį atliko Hadž. Allahas įsakė Ibrahimui (ramybė jam) kviesti žmones į Hadž, kaip Visagalis Allahas pranešė Kilniajame Korane sakydamas: (Ir skelbk žmonėms apie Hadž (piligriminę kelionę). Jie ateis pas tave pėsčiomis ir ant kiekvieno lieso kupranugario, jie atvyks iš kiekvieno gilaus ir tolimo (plataus) kalno perėjos (atlikti Hadž).) [Koranas, sūra „Hadž“ (Piligriminė kelionė) 22:27].

Antrasis lygis: tikėjimas (Al-Iman)

Tikėjimas - tai patvirtinimas, tvirtas ratifikavimas ir visiškai pripažinimas visko, ką Allahas ir Jo Pasiuntinys įsakė tikėti bei paklusti tiek išoriškai, tiek viduje. Tai yra tikėjimo patvirtinimas širdimi - širdžių ir kūno veiksmai. Tikėjimas apima visos religijos vykdymą - paklūstant didėja, o nepaklūstant mažėja.

Tikėjimo ramsčiai

Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) buvo paklausta apie tikėjimą ir jis atsakė: (Kad tiki Allahu, Jo angelais, Jo knygomis, Jo pasiuntiniais, Paskutine Diena, ir kad tiki likimu, jo gėriu ir blogiu). Tikėjimo ramsčiai yra širdies garbinimo aktai, kurie privalomi kiekvienam musulmonui. Žmogaus islamas negalioja, jei jis jais netiki ir nesielgia pagal juos, todėl jie ir vadinami tikėjimo ramsčiais. Skirtumas tarp jų ir islamo ramsčių: islamo ramsčiai yra matomi veiksmai, kuriuos žmogus atlieka savo galūnėmis, pavyzdžiui, ištaria (du) liudijimus, atlieką maldą ir moka Zakatą. Tikėjimo stulpai yra širdies veiksmai, kuriuos žmogus atlieka savo širdimi, pavyzdžiui, tikėjimas Allahu, Jo angelais, Jo knygomis ir Jo pasiuntiniais.

Pirmas ramstis: tikėjimas Allahu

Tarė Visagalis: (Tikrieji tikintieji yra tik tie, kurie tiki Allahą (Jo Vienumą)) [Koranas, sūra „Šviesa“ 24:62].

Tikime Allahu egzistavimu ir tikime Jo vienumu viešpatavime, dieviškume, varduose ir savybėse. Tikėjimas Allahu apima:

-Tikėjimą Jo egzistavimu, šlovė Jam. -Tikėjimą, Jo viešpatavimu, šlovė Jam, ir kad Jis yra visko Savininkas, Kūrėjas, Aprūpinantysis ir Valdytojas.

-Tikėjimą Jo dieviškumu, šlovė Jam, ir kad Jis vienintelis nusipelno garbinimo bei neturi jokio partnerio: pvz., maldoje, maldavime, priesaikoje, gyvulio aukojime (skerdime), pagalbos ieškojime bei prieglobsčio ieškojime ir visuose kituose garbinimo veiksmuose.

-Tikėjimą Allahu gražiausiais vardais ir aukščiausiomis savybėmis, kurias Jis patvirtino Sau arba Pranašas (ramybė ir Allahu palaima jam) patvirtino Jam. Paneigti tai, ką Jis (Allahas) neigė dėl Savęs ar kas Pranašo paneigta Jam. Tikėti, kad Jo vardai yra pasiekę tobulumo ir gėrio tikslą ir kad nėra nieko panašaus į Jį, Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

Antras ramstis: tikėjimas angelais.

Tarė Visagalis: (Visa šlovė ir padėkos Allahui, (Vieninteliams) dangų ir žemės Pradininkui, Kuris padarė angelus pasiuntiniais su sparnais, dviem arba trimis, arba keturiais. Jis padidina kūrinijoje tai, ką Jis nori. Iš tiesų, Allahas Gali daryti viską.) [Koranas, sūra „Kūrinių Pradininkas" 35:1].

Tikime, kad angelai yra neregimas pasaulis ir kad jie yra Allahu tarnai, kuris juos sukūrė iš šviesos ir padarė Jam klusnius bei nuolankius.

Jie yra puikūs kūriniai, kurių jėgos ir skaičiaus negali apimti niekas, išskyrus Visagalį Allahą. Kiekvienas iš jų turi aprašymus, pavadinimus ir funkcijas, kurias Visagalis Allahas jiems paskyrė. Iš angelų yra Gabrielius (ramybė jam), kuriam patikėtas apreiškimas, kurį jis perduoda nuo Visagalio Allahu Jo pasiuntiniais.

Trečias ramstis: tikėjimas knygomis

Tarė Visagalis: (Sakykite (musulmonai): „Mes tikime Allahą ir tuo, kas buvo mums apreikšta, ir tuo, kas buvo apreikšta Ibrahimui (Abraomui), Ismailiui (Izmaeliui), Ischakui (Izaokui), Jakūbui (Jokūbui) ir Al-Asbat [dvylikos Jokūbo sūnų palikuonims], ir tuo, kas buvo suteikta Mūsai ((Mozei) ir Isai (Jėzui), ir tuo, kas buvo suteikta Pranašams iš jų Viešpaties. Mes neišskiriame nė vieno iš jų ir Jam mes paklusome (islame).“) [Koranas, sūra „Karvė“ 2:136].

Tikime, kad Visagalis Allahas Savo pasiuntiniams atsiuntė knygas – įrodymą pasauliams ir jų veikėjams.

Jie (pasiuntiniai) moko su tuo išminties ir apvalo juos.

Allahas, šlovė Jam, siųsdamas Savo pranašą Muchammedą (ramybė ir Allaho palaima jam) visiems žmonėms, su Jo įstatymu panaikino visus ankstesnius įstatymus ir padarė Kilnųjį Koraną dominuojančiu prieš visas dangaus knygas bei jas panaikino. Allahas pasirūpino, kad Kilnūsiai Koranas būtų apsaugotas nuo bet kokių pakeitimų ar iškraipymų. Tarė Visagalis: (Iš tiesų, Mes, tai Mes, Kurie nuleidome Zikr (t. y. Koraną) ir tikrai, Mes jį apsaugosime (nuo iškraipymo).) [Koranas, sūra „Al-Chidžr (Uolėta Vieta)“ 15:9]. Kadangi Kilnūsiai Koranas yra paskutinė iš Visagalio Allaho knygų žmonijai, o Jo Pranašas Muchammedas (ramybė ir Allaho palaima jam) yra paskutinis iš pasiuntinių, islamas yra religija, kurią Allahas patvirtino žmonijai iki Teismo dienos. Tarė Visagalis: (Iš tiesų religija Allaho — islamas.) [Koranas, sūra „Imrano giminė“ 3:19].

Dangiškos knygos, kurias Visagalis Allahas paminėjo Savo paskutinėje knygoje, yra:

- Al-Kuran Al-Karym (Kilnūsiai Koranas): Allahas jį apreikšė Savo Pranašui Muchammedui (ramybė ir Allaho palaima jam).

- At-Taurat (Tora): Allahas ją apreikšė Savo pranašui Mozei (ramybė jam). - Al-Indžyl (Evangelija): Allahas ją apreikšė Savo pranašui Jėzui (ramybė jam).

-Az-Zabūr (Psalmės): Allahas jas apreikšė Savo pranašui Dovydui (ramybė jam).

- Suchufu Ibrahim (Abraomo ritinėliai): Allahas apreikšė juos Savo pranašui Abraomui (ramybė jam).

Ketvirtas ramstis: tikėjimas pasiuntiniais.

Tarė Visagalis: (Ir iš tiesų, Mes pasiuntėme iš kiekvienos ummah (bendruomenės, tautos) Pasiuntinį (skelbiantį): „Garbinkite Allahą (Vienintelį) ir venkite (arba laikykitės atokiai nuo) Taghūt (netikrų dievybių).) [Koranas, sūra „Bitės“ 16:36].

Tikime, kad Visagalis Allahas atsiuntė Savo kūrinijam pasiuntinius, kad jie kvieštų garbinti vienintelį Allahą, neturintį partnerio, ir kad netikėtų tu, kas garbinama šalia Jo, Visagalio.

Ir kad jie visi yra žmonės, Allaho tarnai. Ir kad jie yra sąžiningi ir jais galima tikėti, pamaldūs ir patikimi, vadovaujantys ir vedami (Allaho). Allahas sustiprino juos ženklais, rodančiais jų nuoširdumą. Ir kad jie perdavė viską, su kuo Allahas juos atsiuntė. Ir kad jie visi laikėsi aiškios tiesos ir aiškių nurodymų.

Pranašų, nuo pirmojo iki paskutiniojo, kvietimuose sutapo esminis religijos principas, kuris yra Visagalio Allaho Vienumas garbinime, nepriskiriant jam partnerių.

Penktas ramstis: tikėjimas paskutine diena.

Tarė Visagalis: (Allahas - nėra dievybės, išskyrus Jį! Iš tikrųjų, Jis surinks jus kartu Prikėlimo Dieną, dėl kurios nėra jokios abejonės. Ir kas yra teisesnis žodžiuose nei Allahas?) [Koranas, sūra „Moterys“ 4:87].

Tikime paskutine diena, kuri yra Priskėlimo diena ir po kurios nebebus kitų dienų ir tikime viskuo, kas su ja susiję - tuo, ką Visagalis Viešpats mums pasakė Savo Kilniojoje Knygoje arba papasakojo apie tai mūsų Pranašas Muchammedas (ramybė ir Allaho palaima jam). Tokie kaip žmogaus mirtis, prisikėlimas, atgijimas, užtarimas, pusiausvyra, atsiskaitymas, rojus ir pragaras ir kiti su Paskutine diena susiję dalykai.

Šeštas ramstis: tikėjimas likimu, jo gėriu ir blogiu

Tarė Visagalis: (Iš tiesų, Mes sukūrėme viską su Kadar (išankstiniu numatymu, planu, lemtimi, kuri prieš sukūrimą buvo užrašyta Lemties Knygoje Al-Lauch Al-Machfūz).) [Koranas, sūra „Mėnulis“ 54:49].

Tikime likimu, jo gėriu ir blogiu. Tai yra Visagalio Allaho visų kūrinių likimo nulėmimu pagal Jo išankstinį žinojimą ir išmintį. Tikime, kad visi įvykiai šiame pasaulyje, kurie nutinka kūriniams, įvyksta su Allaho žinojimu ir nulėmimu, šlovė Jam, ir su Jo Vieno planavimu, be partnerio. Ir tikime, kad šie likimai buvo užrašyti prieš žmogaus sukūrimą. Ir kad žmogus turi valią ir norus. Ir kad jis yra savo veikslių vykdytojas tiesoje. Tačiau visa tai nenutolsta nuo Allaho žinojimo, valios ir noro.

Tikėjimas likimu grindžiamas keturiais lygiais:

Pirmasis: tikėjimas visa apimančiu Allaho žinojimu

Antrasis: tikėjimas Allaho užrašymu apie viską, kas egzistuoja iki Prisikėlimo dienos.

Trečiasis: tikėjimas Allaho valia ir visiška Jo galia, todėl tai, ko Jis nori - yra, o ko nenori - nėra.

Ketvirtasis: tikėjimas, kad Allahas yra visko Kūrėjas, kuris Savo kūryboje neturi partnerio.

Trečiasis lygis: tobulumo siekimas (Al-Ichsan)

Tobulumo siekimas - tai garbinti Allahą taip, lyg tu Jį matytum, o jei nematai Jo, Jis mato tave. Tarė Visagalis: (Iš tiesų, Allahas yra su tais, kurie bijo Jo (vykdo savo pareigas Jam), ir tais, kurie yra muchsinūn (gera darantys).) [Koranas, sūra „Bitės" 16:128].

Tyrumas

Tarė Visagalis: (Iš tiesų, Allahas myli tuos, kurie atsigręžia į Jį atgailaudami, ir myli tuos, kurie apsisvalo.) [Koranas, sūra „Karvė" 2:222]. Tarė (ramybė ir Allaho palaima jam): (Kas atliko vudu (apsiprausimą) taip, kaip aš atlikau, paskui pasimeldė dviejų raktų (dalių) maldą, kurios metu negalvojo apie nieką kitą (nesusijusį su malda), jam bus atleistas praeties nuodėmės.) Perdavė alBukhari. Didelė maldos svarba yra ta, kad Allahas prieš ją numatė tyrumą ir padarė tai jos galiojimo sąlyga. Tyrumas yra maldos raktas, o pajutus jos palaimą širdis trokšta atlikti maldą. Tarė (ramybė ir Allaho palaima jam): (Švarumas - tai pusė tikėjimo. „Alchamdu Lillah“ pripildo svarstyklės, „Subchan Allah“ ir „Alchamdu Lillah“ pripildo tai, kas tarp dangaus ir žemės. Malda yra šviesa, labdara - įrodymas (tikėjimo), o kantrybė - nušvitimas. Koranas - tai argumentas už arba prieš

tave. Kiekvienas išeina anksti rytą ir parduoda save: arba išlaisvindamas savo sielą, arba priveddamas ją prie sužlugdymo.) Perdavė Muslim. Tarė (ramybė ir Allaho palaima jam): (Kas gerai atlieka vudu (apsiprausimą maldai), to nuodėmės išlenda iš kūno, net iš po nagų.) Perdavė Muslim.

Taigi tarnas prisistato savo Viešpačiui, ištyrintas fiziniu apsisvalymu apsiprausęs, o morališkai - atlikęs šį garbinimo veiksma (vudu), ištikimas Visagaliui Allahui, sekdamas Pranašo nurodymu (ramybė ir Allaho palaima jam).

Kada reikalingas vudu:

1- maldai apskritai, nesvarbu, ar ji privaloma, ar savanoriška.

2- tauaf (apėjimui) aplink Kaabą.

3- prisilietimui prie Korano.

Atlieku prausimąsi ir maudausi švarių vandeniu:

Tyras vanduo - tai vanduo, kuris nusileido iš dangaus arba ištekėjo iš žemės ir išliko pirminėje savo formoje, o viena iš trijų jo savybių - spalva, skonis ir kvapas - nesąveikavo su dalykais, kurie atima vandens tyrumą.

Prausimasis (vudu)

1. Žingsnis - ketinimas, kurio vieta yra širdis, o ketinimo prasmė - širdies pasiryžimas atlikti garbinimo veiksma, siekiant priartėti prie Visagalio Allaho.

2. Žingsnis - sakyti: vardan Allaho.

3. Žingsnis - nuplauti delnus tris kartus.

4. Žingsnis - skalauti tris kartus. Skalavimas - paimti vandens į burną ir paskalavus išspjauti.

5. Žingsnis - įtraukimas, tada išpūtimas tris kartus. Įtraukimas tai vandens įsiurbimas į giliausią nosies ertmę.

Išpūtimas - tai nosyje esančių gleivių ir kitų nešvarumų pašalinimas iškvepiant.

6. Žingsnis - nuplauti veidą tris kartus.

Veido ribos:

Veidas - tai per kurį nustatoma muvadžahah (susidūrimas).

Jo ribos horizontaliai - nuo ausies iki ausies.

Jo ribos vertikalčiai - viskas tarp to, kur paprastai auga plaukų linija, ir smakro apačios.

Veido prausimas apima visus pavienius plaukus, taip pat Al-Bajad ir Al-Izar.

Al-Bajad - tai beplaukė vieta tarp Al-Izar ir ausų spenelių.

Al-Izar - tai plaukai ant išsikišusio kaulo, lygiagrečiai ausies speneliui (žandenos arba bakenbardai) bei plaukai nusileidę iki ausies pleišto (viršutinės dalies).

Taip pat veido prausimas apima visą barzdą - tiek tankius tiek kabančius plaukus.

7. Žingsnis - nuplauti rankas, pradedant nuo pirštų galiukų iki alkūnių, tris kartus. Alkūnės įeina į privalomą rankų plovimą.

8. Žingsnis - rankomis perbraukti visą galvą ir ausis vieną kartą.

Pradėti nuo priekinės galvos dalies einant link pakaušio, tada braukti atgal.

Įkišti smilius į ausis, o nykščius už ausų išorės. Taigi, perbraukti ausies išorę ir vidų

9. Žingsnis - plauti pėdas nuo kojų pirštų iki kulksnių tris kartus. Kulnai įeina į privalomą pėdų plovimą.

Kulksnys - tai du išsikišę kaulai apatinėje kojos dalyje.

10. Žingsnis - musulmonas po apsiprausimo gali pasakyti pagal sunną: „Liudiju, kad nėra kito dievo išskyrus Allahą Vieną, neturintį partnerių ir liudiju, kad Muchammedas yra Jo tarnas ir pasiuntinys. O Allahe, padaryk mane iš tų, kurie atgailauja, ir padaryk mane iš tų, kurie apsisvalo.“ Dėl to, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: (Jei kuris iš jūsų atliks vudu kruopščiai ir tada pasakys „Liudiju, kad nėra kito dievo išskyrus

Allahą Vieną, neturintį partnerių ir liudiju, kad Muchammedas yra Jo tarnas ir pasiuntinys. O Allaha, padaryk mane iš tų, kurie atgailauja, ir padaryk mane iš tų, kurie apsilavo.“ Tada visi aštuoneri Rojaus vartai bus atidaryti jam, ir jis galės pasirinkti vartus, pro kuriuos norės įeiti.) Perdavė At-Tirmizi.

Vudu pasinaikina dėl šių dalykų:

1. Kas išeina iš dviejų kanalų, pvz., šlapimas, išmatos, dujos, sperma ir prejakuliatas.
2. Sąmonės netekimas gilaus miego, nualpimo, girtumo metu bei proto netekimas.
3. Viskas, kam reikalingas Al-Ghusl (maudymasis), pvz., nešvarumai, menstruacijos ir kraujavimas po gimdymo.

Kai žmogus pasituština, geriausia pašalinti nešvarumus tyru vandeniu arba kitais tyrais ir leistiniais dalykais, kurie pašalina nešvarumus, pavyzdžiui, akmenys, lapai, audiniai ir panašūs dalykai, jei tai daroma trimis ar daugiau valomaisiais judesiais.

Al-Khuffajn ir kojinių perbraukimas.

Jei dėvimi Al-Khuffajn ar kojinės, per jas galima perbraukti neplaunant kojų, laikantis šių sąlygų:

1. kad būtų dėvima po visiško švarumo nuo Al-Chadas Al-Asghar (mažas ritualinis netyrumas, dėl kurio būtinas vudu) ir Al-Chadas Al-Akbar (didelis ritualinis netyrumas, dėl kurio būtinas ghusl)
2. kad būtų tyri ir švarūs.
3. perbraukimas turi būti per nurodytą laikotarpį.
4. kad būtų teisėti, o ne, pavyzdžiui, pavogti ar pasisavinti.

Al-Khuffan - tai kas dėvima ant pėdos iš plonos odos ir panašiai. Panašų į batus, kurie uždengia pėdas. Kojinės (arab.k. Al-Džauraban) - tai ką žmogus dėvi ant pėdos iš audinio ir panašiai, dar vadinama Aš-Šarrab.

Al-Khuffan perbraukimo teisėtumo išmintis - palengvinti musulmonų gyvenimą, nes jiems sunku nusiauti Al-Khuffan ar kojines ir nusiplauti kojas, ypač žiemos ir didelio šalčio metu bei keliaujant.

Perbraukimo trukmė: nuolatiniam gyventojui - viena diena ir viena naktis (24 valandos), keliautojui - trys dienos ir naktys (72 valandos).

Perbraukimo laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo pirmojo Al-Khuffan ar kojinių perbraukimo po AlChadas (ritualinio netyrumo).

Al-Khuffan arba kojinių perbraukimo eiga:

1. sušlapinamos rankos.
2. ranka braukiama per matomą (viršutinę) pėdos dalį (nuo pirštų galiukų iki kojos pradžios).
3. dešinė koja braukiama dešine ranka, o kairė – kaire ranka.

Perbraukimą panaikina: 1. tas, kam reikalingas Al-Ghusl (maudymasis). 2. perbraukimo laikotarpio pabaiga.

Al-Ghusl (maudymasis)

Jei vyras ar moteris lytiškai santykiavo, net jei neišsiveržė, arba sperma išsiskyrė su troškimu budrumo metu, arba išsiveržė miego metu; jiems privaloma Al-Ghusl, kad galėtų atlikti maldą ar bet ką, kam reikia tyrumo. Panašiai, jei moteris yra apsivaliusi nuo menstruacijų ir kraujavimo po gimdymo, ji turi atlikti Al-Ghusl prieš atlikdama maldą arba tai, kam reikalingas tyrumas.

Al-Ghusl eiga yra tokia:

musulmonas bet kokių būdu aplieja visą savo kūną vandeniu, tai apima burnos skalavinį ir įtraukimą (per nosį). Kai jis aplieja savo kūną vandeniu, iš jo pašalinama Al-Chadas Al-Akbar ir jo tyrumas yra išbaigtas.

Yra dar vienas išsamesnis būdas, kurį darė Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) ir jis yra toks:

01 Kėtinimas pašalinti Al-Chadas.

02 At-Tasmija (tarti "Bismillah") ir nuplauti rankas tris kartus, tada nuplauti privačias dalis.

03 Toks pat vudu kaip musulmonas prausiasi maldai.

04 Tris kartus užpilti vandens ant galvos, sudrėkinant plaukų šaknis.

05 Viso kūno apipylimas vandeniu, pradedant nuo dešinės kūno dalies plovimo, po to kairiosios ir trynimo rankomis, kad vanduo pasiektų visas kūno dalis.

Asmeniui, esančiam ritualinio netyrumo būsenoje, iki išsimaudys (Al-Ghusl) draudžiama atlikti:

01 Maldą.

02 Tauaf (apėjimą) aplink Kaabą.

03 Būti mečetėje, bet leidžiama užėiti be pasilikimo.

04 prisiliesti prie Korano.

05 Skaityti Koraną

At-Tajamum (sausas ritualinis apsisivalymas su švariu smėliu, akmeniu arba švaria žeme)

Jei musulmonas neranda vandens, kuriuo galėtų apsiprausti, arba jis negali naudoti vandens dėl ligos ir panašiai, ir bijo, kad nespės pasimelsti laiku, tuomet jis turėtų atlikti At-Tajamum su žeme.

Būdas tai padaryti – suduoti rankomis per žemę vieną kartą, tada jomis perbraukti per veidą ir rankas. Žemė turi būti švari.

At-Tajamum negalioja dėl šių dalykų:

1- dėl to, kas panaikina vudu.

2- jei yra vandens prieš pradedant garbinimo veiksmą, kuriam buvo atliktas Tajamum.

Malda

Allahas įsakė musulmonui melstis penkias maldas per dieną ir naktį: Fadžr, Zuhr, Asr, Maghrib ir Iša.

Pasiruošimas maldai

Kai prasideda maldos laikas, musulmonas apsivalo nuo Al-Chadas Al-Asghar ir Al-Chadas Al-Akbar jei yra didelio ritualinio netyrumo būsenoje.

Al-Chadas Al-Akbar - tai, kas musulmoną įpareigoja daryti ghusl.

Al-Chadas Al-Asghar - tai, kas musulmoną įpareigoja daryti vudu.

Musulmonas meldžiasi švariais drabužiais švarioje vietoje, uždengdamas savo aurą (intymias vietas pagal islamo nurodymus).

Musulmonas maldos metu pasipuošia tinkamais drabužiais ir jais prisidengia savo kūną. Vyrai maldos metu neleidžiama nieko rodyti tarp bambos ir kelių.

Moteris maldos metu turi uždengti visą savo kūną, išskyrus veidą ir rankas (tai yra plaštakas).

Musulmonas maldoje nekalba kitaip, kaip tik jai būdingus posakius, klauso imamo (maldos vedančiojo) ir nesigręžioja. Jei jis nepajėgia atmintinai išmokti maldai būdingų posakių, tai prisimena Allahą ir šlovina Jį, kol baigia maldą. Tačiau, jis turi imtis iniciatyvos išmokti maldos ir jos posakių.

Norėdami tinkamai melstis, Allaho valia, sekame ir laikomės šių veiksmų:

1. Žingsnis - privalomos maldos, kurią noriu atlikti, ketinimas. Jo vieta yra širdis.

Po to, kai aš nusiprausiu, atsigrežiu į kiblą (Mekką) ir meldžiuosi stovėdamas, jei galiu.

2. Žingsnis - iškeliu rankas prie pečių ir sakau: Allahu akbar (Allahas yra didžiausias), ketindamas pradėti į maldą.

3. Žingsnis - sakau atidarymo dua (maldavimą), kaip nurodyta. Vienas iš variantų: Subchanaka Allahuma va bichamdik, ua tabaraka smuk, ua tala

džaduk, ua la ilaha ghajruk (Garbė Tau, o Allahe ir šlovė Tau, palaimintas Tavo vardas ir išaukštinta Tavo didybė, ir nėra kito dievo, išskyrus Tave).

4. Žingsnis - ieškau prieglobsčio pas Allahą nuo prakeikiamojo Šėtono, todėl sakau: Auzu billahi minaššajtanir-radžym (Ieškau prieglobsčio pas Allahą nuo prakeikiamojo Šėtono).

5. Žingsnis - sakau sūrą (Korano skyrių) Al-Fatichą (Atveriančiąją knygą) kiekviename rakate (maldos skyriuje): (Visa šlovė ir dėkingumas – Allahui, pasaulių (alamyn - žmonijos, džinų ir visa, kas egzistuoja) Viešpačiui * Maloningiausiajam, Gailestingiausiajam * Atpildo Dienos (t. y. Prikėlimo dienos) Vieninteliui Valdytojui (ir Vieninteliui Teisėjui) * Tave (Vienintelį) mes garbiname ir Tavęs (Vienintelio) mes prašome pagalbos * Vesk mus Tiesiu keliu * Keliu tų, kuriems Tu suteikei Savo Malonę, bet ne tų, kurie užsitraukė Tavo Pyktį (kaip judėjai), ir ne tų, kurie nuklydo (kaip krikščionys)).

Tada sakau: (Amyn), o tai reiškia: Allahe, atsiliepk.

Po Al-Fatichos, skaitau tai, kas lengva iš Korano, maldos pirmoje ir antroje dalyse. Tai nėra privaloma, tačiau tai darant yra didelis atlygis.

6. Žingsnis - sakau: Allahu akbar ir nusilenkiu taip, kad mano nugara būtų plokščia, o rankos – ant kelių, išskėstais pirštais. Nusilenkęs sakau: Subchana Rabija al-Azym (Šlovė mano Viešpačiui Didžiajam) tris kartus.

7. Žingsnis - atsitiesiu sakydamas: Samia Allahu liman chamidah (Allahas klausosi tų, kurie Jį giria) pakeldamas rankas iki pečių lygio. Kai atsitiesiu, stovėdamas sakau: Rabana va laka al-chamd (mūsų Viešpatie, šlovė Tau).

8. Žingsnis - sakau: Allahu akbar ir nusilenkiu iki žemės ant rankų, kelių, pėdų, kaktos ir nosies. Taip puolęs kniūbščia sakau: subchana Rabija al-Ala (Šlovė mano Viešpačiui Aukščiausiajam) tris kartus.

9. Žingsnis - sakau: Allahu akbar ir atsitiesiu - nugara tiesiai, sėdžiu ant kairės pėdos ir ištiesiu dešinę, sakau: Rabi ghfir ly (Viešpatie, atleiski man) tris kartus.

10. Žingsnis - sakau: Allahu akbar ir vėl puolau kniūbščia kaip pirmąkart.

11. Žingsnis - atsitiesiu sakydamas: Allahu akbar ir atsistoju tiesiai, likusias maldos dalis atlieku taip, kaip pirmąją.

Po antrosios Zuhr, Asr, Maghrib ir Iša maldų dalių atsisėdu recituoti pirmąjį Tašahud: (Sveikinimai Allahui, maldos ir geri darbai. Taika tau, Pranaše, ir Allaho gailestingumas bei palaiminimai. Taika mums ir teisiems Allaho tarnams. Liudiju, kad nėra jokių kitų garbinimo vertų dievybių, tik Allahas, ir liudiju kad Muchammedas yra Jo tarnas ir pasiuntinys) Tada atsikeliu trečią daliai. Po paskutinės kiekvienos maldos dalis atsisėdu recituoti paskutinį tašahud: (Sveikinimai Allahui, maldos ir geri darbai. Taika tau, Pranaše, ir Allaho gailestingumas bei palaiminimai. Taika mums ir teisiems Allaho tarnams. Liudiju, kad nėra jokių kitų garbinimo vertų dievybių, tik Allahas, ir liudiju kad Muchammedas yra Jo tarnas ir pasiuntinys. O Allaha, siųsk maldas už Pranašą Muchammedą ir jo šeimą lygiai taip, kaip siuntei maldas už Abraomą ir jo šeimą; iš tiesų, Tu esi vertas šlovinimo ir garbės. O, Allaha, palaimink Pranašą Muchammedą ir jo šeimą, kaip kad palaiminai Abraomą ir jo šeimą. Iš tiesų, Tu esi vertas šlovinimo ir garbės.)

12. Žingsnis - po to sveikinu į dešinę pusę tardamas: (Taika jums ir Allaho gailestingumas), sveikinu į kairę: (Taika jums ir Allaho gailestingumas) ketindamas užbaigti maldą. Štai taip aš atlikau maldą.

Musulmonų moterų Chidžabas (šydas)

Tarė Visagalis: (Pranaše, pasakyk savo žmonoms ir savo dukroms, ir tikinčiųjų moterims užsitraukti savo apsiaustus (skraistes) ant viso savo kūno (t. y. visiškai save uždengti, išskyrus akis arba vieną akį kelio matymui). Tai bus geriau, kad jos bus žinomos (kaip laisvos gerbiamos moterys), kad nebūtų erzinaš. Ir Allahas yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.) [Koranas, sūra „Sąjungininkai“ 33:59].

Allahas įpareigojo musulmonei moteriai chidžabą ir pridengti savo aurą bei visą kūną prieš vyrus, kurie jai yra svetimi, vilkint įprastą jos šalyje aprangą. Jai neleidžiama nusirengti chidžabo, išskyrus prieš savo vyrą ar machramus, tai yra tie, už kurių musulmonė niekada negali ištekėti, ir jie yra: (tėvas bei vyresnieji (senelis, prosenelis), sūnus bei jaunesnieji (anūkas, proanūkis), dėdės iš tėvo pusės, dėdės iš motinos pusės, brolis, brolio ir sesers sūnūs, motinos vyras, vyro tėvas ir vyresnieji, vyro sūnus ir jaunesnieji, brolis per žindymą ir žindyvės vyras. Kas uždrausta iš giminių, uždrausta ir iš žindyvės giminės.)

Moterys musulmonės savo aprangoje laikosi kelių taisyklių:

Pirma - uždengti visą kūną.

Antra - tai neturėtų būti kažkas, kuo moteris puošiasi, jei yra ne machramo vyrų akivaizdoje.

Trečia - neturėtų būti permatoma, rodanti jos kūną.

Ketvirta - turėtų būti laisva, neaptempta, kad nebūtų įmanoma apibūdinti jos kūno formų.

Penkta - neturėtų kvėpintis, jei praeis pro ne machramus vyrus, kurie nuo jos užuos kvėpalų kvapą.

Šešta - neatrodytų kaip vyriški drabužiai.

Septinta - neturėtų būti panaši į nemusulmonių moterų aprangą jų garbinimų ar švenčių metu.

Aštunta - neturėtų būti įžymybių apranga.

Iš tikinčiojo savybių

Tarè Visagalis: (Tikintieji yra tik tie, kurie, kai Allahas yra minimas, jaučia baimę savo širdyse, o kai Jo eilutės (šis Koranas) yra jiems recituojamas, jos (t. y. eilutės) padidina jų Tikėjimą ir jie pasitiki savo Viešpačiu (Vieninteliu).) [Koranas, sūra „Karo grobis“ 8:2].

- sąžiningas savo kalboje ir nemeluoja.

- įvykdo sandorą ir tesi pažadą.

- nesikarščiuoja kivière.

- išpildo pasitikėjimą.

- savo broliui musulmonui linki to, ko nori pats sau.

- dosnus.

- daro gera žmonėms.

- palaiko giminystės ryšius.

-patenkintas Allaho duotu likimu, Jam dėkoja klestėjimo metu, o nelaimės metu yra kantrus.

- drovus.
- gailisi kūrinių.
- jo širdis laisva nuo pykčio, o galūnės – nuo kitų atakavimo.
- atleidžia žmonėms.
- nelupikauja ir nesileidžia lupikaujamas.
- nesvetimauja.
- nevarato alkoholio.
- malonus savo kaimynams.
- nesielgia neteisingai ir neišduoda.
- nevagia ir neapgaujinėja.
- ištikimas savo tėvams, net jei jie nėra musulmonai, ir paklūsta jiems, kai jie yra teisūs.
- savo vaikus auklėja dorybėje, liepia vykdyti teisinius įsipareigojimus, draudžia jiems ydas ir nusato ribas.
- nemėgdžioja nemusulmonų veiksmų su jų religinėmis savybėmis ar papročiais, kurie tapo jiems būdingi ir tapo jų moto.
- atgailauja Allahui ir ieško Jo atleidimo už savo trūkumus ir nuodėmes.

Svarbios taisyklės musulmonų tikėjime

01 Allahas yra mūsų Viešpats, nėra kito Dievo, išskyrus Jį. Nėra kito Viešpaties, išskyrus Jį ir nėra kito Dievo, išskyrus Jį. Nėra nieko panašaus į Jį ir nėra nieko, ko Jis nepajėgtų. Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

02 Visagalis Allahas yra danguje virš visų savo kūrinių. Jis skiriasi nuo jų ir Jo viršenybė yra absoliuti visais aspektais - esmės išaukštinimu, likimo išaukštinimu, viešpatavimo išaukštinimu. O Jis, Išaukštintasis, aprėpia viską.

03 Patvirtiname tai, ką Allahas patvirtino Sau arba Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) patvirtino Jam iš vardų ir savybių ir paneigiame tai, ką Allahas neigė apie Save ar kas Pranašo paneigta Jam.

04 Visagalis Allahas atsako į maldavimus, tenkina poreikius, turi viską, ir niekas negali pakenkti ar suteikti naudos, išskyrus Jį. Tarnui Allahas yra nepakeičiamas net akies mirksnyje. Musulmonui neleidžiama siekti kito nei Visagalio Allaho bet kokio pobūdžio garbinime, pavyzdžiui, maldavime, maldoje, įžade, aukojime, baimėje, viltyje, pasitikėjime ir kituose išoriniuose ar vidiniuose garbinimo veiksmuose. Kas bet kokį garbinimą nukreipia ne į Visagalį Allahą, tas yra politeistas.

05 Didžiausia iš nuodėmių (ir didžiausia iš didžiausių nuodėmių) yra partnerių priskyrimas Allahui. Kas mirė kaip politeistas, Allahas uždraudė jam rojų ir jo buveinė yra pragaras. Tai yra nuodėmė, kurios Allahas neatleidžia, jei tarnas su ja miršta ir dėl jos neatgailauja.

06 Tai, kas nebuvo lemta tarnui, jam niekada nenutiktų, o kas jam nutiko, jo niekada nebūtų aplenkę. Musulmonas turi tikėti Allaho valia ir likimu, būti patenkintas Allaho lemtimi, šlovinti ir dėkoti savo Viešpačiui bet kokiomis aplinkybėmis.

07 Muchammedas (ramybė ir Allaho palaima jam) mūsų pranašas, geriausias iš žmonių ir pranašų antspaudas. Jis yra užtarėjas, kuris užtars Prisikėlimo dieną. Allahas priėmė jį kaip draugą, kaip ir Abraomą (ramybė jam) priėmė kaip draugą.

10. Mūsų knyga yra kilnūs Koranas, stebuklingas, aiškus savo autentiškumu, garbinamas jo recitavimu, Visagalio Allaho apreikštas mūsų pranašui Muchammedui (ramybė ir Allaho palaima jam) per Gabrielių (ramybė jam), geriausių iš angelų. Visagalis Allahas saugojo jį nuo iškreipymo ir pakeitimų, kaip Jis, šlovė Jam, tarė: (Iš tiesų, Mes, tai Mes, Kurie nuleidome Zikr (t. y. Koraną) ir tikrai, Mes jį apsaugosime (nuo iškreipymo).) [Koranas, sūra „Al-Hidžr (Uolėta plotas)" 15:9].

11- Arčiausiai Allaho esantys žmonės yra Jam klusniausi ir dauguma jų laikosi Jo įstatymo. Nėra pirmenybės nei arabui prieš ne arabą, nei ne arabui prieš arabą, nei baltajam prieš juodaodį, nei juodam prieš baltąjį, išskyrus pagal pamaldumą, žmonės – iš Adomo, o Adomas – iš žemės. Tarė Visagalis: (Iš tiesų, patys geriausi iš jūsų priešais Allahą yra pamaldžiausi.) [Koranas, sūra „Kambariai" 49:13].

12. Musulmonas tiki kilniais angelais rašytojais, tiki jų egzistavimu ir tuo, kad jie yra sukurti tarnai, sukurti Visagalio Allaho iš šviesos. Jie yra kūrinys iš Visagalio Allaho kūrinų, tarp jų yra Gabrielius, kuriam patikėtas apreiškimas, Mikaeliui patikėtas lietus, Israfiliui patikėtas pūsti ragas, o mirties angelui – paimti tarnų sielas.

13. Musulmonas tiki Valandos (prisikėlimo dienos) ženklais, Mesijo Dadžalio (antikristo) atsiradimu, Jėzaus, Marijos sūnaus, nusileidimu (ramybė jam) iš dangaus laiko pabaigoje ir saulės patekėjimu iš vakarų.

14 Musulmonas tiki kapo kančia tiems, kurie to nusipelnė, ir kapo palaima tiems, kurie to verti. Taip pat tiki Munkar ir Nakyr klausinėjimu savo kape apie savo Viešpatį, savo religiją, ir savo pranašą. Tiki, kad kapas yra sodas iš Rojaus sodų arba duobė iš ugnies duobių.

15-Tiki prisikėlimu ir atpildu už darbus Prisikėlimo dieną, ir kad rojus ir pragaras yra du tvariniai, kurie niekada nepražus.

16- Magija yra netikėjimas Allahu. Neleidžiama to mokytis ar eiti pas magus ir šarlatanus. Musulmonas neturėtų tikėti žyniu ar būrėju. Kas jais tiki, netikėjo tuo, kas buvo apreikšta Muchammedui (ramybė ir Allaho palaima jam).

17-Musulmonas myli Allaho Pasiuntinio kompanjonus (ramybė ir Allaho palaima jam), ir myli tuos, kurie juos myli, ir nekenčia tų, kurie jų nekenčia, nes mylėti juos yra religingumas ir tobulumo siekis, o nekęsti jų yra netikėjimas ir veidmainystė. Sakė (ramybė ir Allaho palaima jam): (Nekeikite mano bendražygių) perdavė Muslim. Kiekvienas, kuris kritikuoja ar menkina kurį nors iš kompanjonų, tebūnie Allahas jais patenkintas, klysta ir yra naujovių įvedėjas.

18-Musulmonas pripažįsta Kalifatą po Allaho Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam ir jo šeimai): pirmiausia Abu Bakr As-Sidik, tebūnie Allahas juo patenkintas, kaip palankumą jam ir pirmenybę prieš visą tautą, tada Umar bin Al-Khatab, tebūnie Allahas juo patenkintas, tada Osman, tebūnie Allahas juo patenkintas, tada Ali bin Abi Talib, tebūnie Allahas juo patenkintas. Jie yra teisingi vadovai ir teisingai (Allaho) vedami imamai.

19-Garbinimo veiksmai yra tvirtai nustatyti, todėl negalima garbinti Visagalio Allaho kitaip nei įrašyta Visagalio Allaho knygoje arba Jo Pasiuntinio sunoje (ramybė ir Allaho palaima jam). Kiekvienas garbinimo veiksmas, kurį žmonės įveda po Pranašo mirties, kas nebuvo jo paties daroma, tada tai yra atmestina naujovė. Sakė (ramybė ir Allaho palaima

jam): (Kas ėnėš į mūšų reikalą ką nors, kas nėra jo dalis, bus atmesta.)
Perdavė al-Bukhari.

20-Garbinimo priėmimas yra susijęs su dviem pagrindiniais ramsčiais: nuoširdumu garbinant Visagalį Allahą, o antrasis yra Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) sekimas. Garbinimas nepriimamas, jei jis nėra skirtas Allahui. Taip pat nepriimamas, jei nesivadovaujama Allaho Pasiuntiniu (ramybė ir Allaho palaima jam).

Mano laimė yra mano religijoje – islame

Tarė Visagalis: (Kas elgiasi teisingai – ar tai vyras, ar moteris, - būdamas (arba būdama) tikru tikinčiuoju, iš tiesų, jam Mes suteiksime gerą gyvenimą, ir Mes be abejonės atlyginsime jiems proporcingai už geriausia to, ką jie darydavo.) [Koranas, sūra „Bitė“ 16:97]. Vienas iš didžiausių dalykų, atnešančių smagumą, džiaugsmą ir laimę į musulmono širdį, yra jo tiesioginis ryšys su savo Viešpačiu, be gyvųjų, mirusiųjų ar stabų tarpininkų. Visagalis Allahas Savo kilniojoje knygoje paminėjo, kad Jis visada yra šalia Savo tarnų, girdi juos ir atsako į jų maldavimus. Tarė Visagalis: (Ir kai Mano vergai klausia (Muchammedai ﷺ) apie Mane, tada (atsakyk jiems). Aš iš tiesų esu arti (Savo Žinojimu). Aš atsakau į prašančiojo kreipimąsi, kai jis šaukiasi Manęs (be jokių tarpininkų). Taigi lai jie paklūsta Man ir tiki Mane, tam, kad jie būtų vedami teisingai.) [Koranas, sūra „Karvė“ 2:186], Įsakė mums, šlovė Jam, maldauti Jo ir padarė šį reikalą vienu didžiausių garbinimo veiksnu, kuriuo musulmonas priartėja prie savo Viešpaties, kaip Jis, Visagalis, tarė: (Ir jūsų Viešpats sakė: „Maldaukite Manęs [t. y. tikėkite Mano Vienumą (islamiškąjį monoteizmą) ir prašykite Manęs bet ko], Aš atsiliesiu į jūsų (maldavimą). Tie, kurie paniekina Mano garbinimą [t. y. nemaldauja Manęs ir netiki Mano Vienumą (islamiškąjį monoteizmą)], jie tikrai įžengs į Pragarą sugėdinti.“) [Koranas, sūra „Atleidėjas“ 40:60], Teisiajam musulmonui visada reikia savo Viešpaties, jis visada maldauja Jo ir artėja prie Jo teisingais garbinimo veiksmais.

Visagalis Allahas nesukūrė mūsų veltui. Jis sukūrė mus šioje visatoje su didele išmintimi, tai yra, garbinti Jį vieną be partnerių. Jis paskyrė mums dievišką, visapusišką religiją, kuri sutvarko visus mūsų asmeninio ir viešojo gyvenimo reikalus. Šiuo teisingu šariatu išsaugomos gyvenimo būtinybės, kurios yra mūsų religija, mes patys, mūsų garbė, mūsų protas ir pinigai. Kas gyvena vadovaudamasis šariato įsakymais ir vengdamas to, kas uždrausta, išsaugojo šias būtinybes ir, be jokios abejonės, gyvena laimingai ir ramiai.

Musulmono ryšys su savo Viešpačiu yra gilus ir neša ramybę, psichologinį komfortą, paguodos, saugumo ir malonumo bei buvimo su Viešpačiu (tebūna Jis pašlovintas) jausmą, Jo rūpestį ir globą Savo ištikimam tarnui. Tarė Visagalis: (Allahas yra Vali (Saugotojas arba Globėjas) tų, kurie tiki. Jis išveda juos iš tamsos į šviesą.) [Koranas, sūra „Karvė" 2:257].

Šie puikūs santykiai yra tokia emocinė būseną, kuri veda į malonumą garbinant Maloningiausiajį, troškimą sutikti Jį ir pakylėja jo širdį laimės padangėje, pajuntant tikėjimo saldumą.

Tas saldumas, kurio malonumo niekas negali apibūdinti, išskyrus tuos, kurie jo ragavo darydami gerus darbus ir vengdami blogų darbų, todėl pranašas Muchammedas (ramybė ir Allaho palaima jam) sako: (Tas, kuris patenkintas Allahu kaip Viešpačiu, islamu kaip religija ir Muchammedu kaip pasiuntiniu, yra pajutęs tikėjimo skonį.) Perdavė Muslim.

Taip, jei žmogus jaučia savo nuolatinį buvimą arti Kūrėjo, pažįsta Jį iš Jo vardų ir gražių savybių ir garbina Jį taip, tarsi Jį matytų - nuoširdžiai garbina Allahą ir netrokšta nieko kito, tik Allaho (šlovė Jam) - jis gyvena gerą ir laimingą gyvenimą šiame pasaulyje ir gauna gerą rezultatą anapusiniame gyvenime.

Net ir nelaimių, kurios ištinka tikintįjį šiame pasaulyje, kaitrą pašalina al-jakyn (tikrumo) vėsa, pasitenkinimas Visagalio Allaho likimu ir Jo šlovinimas už visus Jo nulėmusus, gerus ir blogus bei visiškas pasitenkinimas jais.

Vienas iš dalykų, kuriais musulmonas turėtų domėtis, kad padidintų savo laimę ir ramybę, yra dažnas Visagalio Allaho minėjimas ir kilniojo Korano recitavimas, kaip Visagalis tarė: (Tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą), ir tie, kurių širdys nurimsta, prisimenant Allahą – iš tiesų, Allaho prisiminime širdys randa ramybę.) [Koranas, sūra „Griaustinis" 13:28]. Kuo daugiau musulmonas mini Allahą ir recituoja Koraną, tuo labiau jis suartėja su Visagaliu Allahu, apsilavo savo sielą ir sustiprina savo tikėjimą. Taip pat musulmonui turėtų rūpėti sužinoti apie savo religiją iš teisingų šaltinių, kad galėtų garbinti Visagalį Allahą tikru žinojimu, kaip sakė Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam): (Žinių siekimas yra privalomas kiekvienam musulmonui) Perdavė Ibn Madžah, Ir būti nuolankiam ir paklusniam Visagalio Allaho, kuris jį sukūrė, įsakymams, nesvarbu, ar jis žino jų išmintį, ar ne, kaip Visagalis tarė Savo kilniojoje knygoje: (Tai ne tikintiesiems, vyrui ar moteriai, kai Allahas ir Jo Pasiuntinys nusprendė, turėti koki nors pasirinkimą savo sprendime. Ir kas

nepaklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui, jis tikrai nuklydo į aiškią klaidą.)
[Koranas, sūra „Sajungininkai” 33:36].

Tebūnie Allaho palaima ir ramybė mūsų Pranašui Muchammedui ir jo
šeimai bei bendražygiams

Naudinga santrauka musulmonui

Ižanga.....	1
Žmonių sukūrimo išmintis.....	1
Mano Viešpats Allahas.....	1
Iš Jo (Allaho) gražių vardų:	2
Mano Pranašas Muchammedas (ramybė ir Allaho palaima jam).....	3
Muchammedas (ramybė ir Allaho palaima jam) - maloningumo dovana:.....	3
Iš jo savybių (ramybė ir Allaho palaima jam):.....	4
Kilnūs Koranas - mano Viešpaties žodis.....	5
Mano religija islamas.....	5
Pirmasis lygis: islamas.....	5
Islamo ramsčiai.....	5
Pirmas ramstis: liudijimas, kad nėra nieko kito verto garbinimo, išskyrus Vienintelį Allahą ir kad Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys.....	6
Antras ramstis: maldų atlikimas.....	6
Trečias ramstis: išmaldos mokėjimas.....	6
Ketvirtas ramstis: pasninkavimas Ramadano mėnesį.....	7
Penktas ramstis: piligrimystė.....	8
Antrasis lygis: tikėjimas (Al-Iman).....	8
Tikėjimo ramsčiai.....	8
Pirmas ramstis: tikėjimas Allahu.....	9

Antras ramstis: tikėjimas angelais.....	9
Trečias ramstis: tikėjimas knygomis.....	10
Ketvirtas ramstis: tikėjimas pasiuntiniais.....	11
Penktas ramstis: tikėjimas paskutine diena.....	11
Šeštas ramstis: tikėjimas likimu, jo gėriu ir blogiu.....	11
Trečiasis lygis: tobulumo siekimas (Al-Ichsan).....	12
Tyrumas.....	12
Prausimasis (vudu).....	13
Al-Khuffajn ir kojinių perbraukimas.....	15
Al-Ghusl (maudymasis).....	16
At-Tajamum (sausas ritualinis apšalavimas su švariu smėliu, akmeniu arba švaria žeme).....	17
Malda.....	18
Pasiruošimas maldai.....	18
Musulmonų moterų Chidžabas (šydas).....	20
Iš tikinčiojo savybių.....	21
Svarbios taisyklės musulmonų tikėjime.....	22
Mano laimė yra mano religijoje –islame.....	25